

บทที่ 2

ความสูญเสียจากอุบัติเหตุในงานก่อสร้าง

เมื่อมีอุบัติเหตุเกิดขึ้นไม่ว่าจะเป็นอุบัติเหตุเล็กน้อยหรืออุบัติเหตุที่มีความรุนแรงมากก็ตาม ย่อมจะมีความสูญเสียเกิดขึ้นตามมาตลอดเวลา ถึงแม้ว่าการเกิดอุบัติเหตุบางครั้งคนงานอาจไม่ได้รับอันตรายเลยหรือบางครั้งคนงานอาจได้รับบาดเจ็บไม่มากนัก เพียงแค่รักษาพยาบาลไม่นานก็หายเป็นปกติได้ หรือในบางครั้งคนงานจะได้รับความรุนแรงจากอุบัติเหตุจนถึงกับต้องสูญเสียอวัยวะไป และ บางรายถึงกับทุพพลภาพจนถึงชีวิต เราสามารถที่จะประเมินเป็นมูลค่าความสูญเสียที่เกิดขึ้นแต่ละครั้งได้ อีกทั้งยังเป็นการสูญเสียประโยชน์อย่างมากทั้งทางด้านเศรษฐกิจ สังคม และ จิตวิทยา ต่อตัวคนงานเอง ครอบครัว เพื่อนร่วมงาน ตลอดจนผู้บังคับบัญชา นายจ้างและต่อประเทศชาติโดยส่วนรวม

2.1 ประเภทของอุบัติเหตุในงานก่อสร้าง

ลักษณะของอุบัติเหตุในงานก่อสร้างอาจมีความแตกต่างกันไปบ้างตามลักษณะของงานก่อสร้างนั้นๆ เช่นงานก่อสร้างอาคารมักจะมีอุบัติเหตุเกี่ยวกับการพลัดตกจากที่สูง เช่นจากนั่งร้านหรือช่องเปิดต่างๆ ส่วนงานก่อสร้างถนน ท่อระบายน้ำอาจไม่มีอุบัติเหตุเกี่ยวกับการพลัดตกจากที่สูงจะเป็นอุบัติเหตุด้านเครื่องจักรเครื่องมือเป็นส่วนใหญ่ ในที่นี้จะกล่าวถึงอุบัติเหตุที่เกิดขึ้นในงานก่อสร้างอาคาร พอสังเขปดังต่อไปนี้ (6)

ก. อุบัติเหตุเกี่ยวกับการพลัดตก (Falling accidents) เป็นอุบัติเหตุที่เกี่ยวกับความปลอดภัยส่วนบุคคลของคนงานที่ทำงานบนที่สูงจะมีการพลัดตกอยู่เสมอ เช่น ตกจากนั่งร้าน บันได ช่องเปิดต่างๆ หรือจากพื้นดินตกลงสู่หลุมที่ขุดไว้ หรือพลัดตกจากเครื่องจักรขณะไต่ขึ้นลงในขณะที่กำลังทำงานหรือหลังเลิกงาน

ข. วัตถุตกใส่ (Flying/Falling of objects) มักจะเกิดขึ้นในขณะขนย้ายวัสดุ เช่นใช้เครนขนย้ายถ้ามัดรวมกันไม่แน่นพอ หรือบางทีอาจเป็นวัตถุที่วางไว้บนนั่งร้านหรือบริเวณใกล้กับช่องเปิดต่างๆ อาจตกลงข้างล่างถูกผู้ร่วมงานอื่นๆ ที่อยู่ต่ำกว่า ถ้าเป็นวัตถุชิ้นใหญ่ๆ อาจทำให้เสียชีวิตได้

ค. การพังของโครงสร้างชั่วคราว อาจเนื่องมาจากการออกแบบโครงสร้างชั่วคราวไม่ถูกต้องหรือนำมาใช้ไม่ถูกต้องกับงาน เช่นการพังของนั่งร้าน หรือการพังของค้ำยันกำแพงกันดินในงานขุดดินลึก เป็นต้น

ง. อุบัติเหตุจากการใช้เครื่องจักรเครื่องมือต่างๆ สาเหตุอาจมาจากความชำนาญไม่เพียงพอ ไม่สนใจการป้องกันอุบัติเหตุหรือการนำเอาเครื่องจักรเครื่องมือไปใช้ผิดวัตถุประสงค์ของการใช้งานของเครื่องมือ นั้นๆ ขาดการบำรุงรักษาอย่างสม่ำเสมอทำให้เครื่องจักรเครื่องมือหมดอายุการใช้งานก่อนเวลาอันสมควร ทำให้เกิดอุบัติเหตุขึ้นได้

จ. อุบัติเหตุจากอุปกรณ์เครื่องใช้ไฟฟ้าต่างๆ ความรู้เท่าไม่ถึง การของการใช้งานอุปกรณ์ไฟฟ้า เช่นนำเอาลวดทองแดงมาใช้แทนฟิวส์ การต่อสายไฟโดยไม่ฉนวนหุ้มหรือปล่อยสายไฟให้แช่น้ำ ทำให้เกิดอุบัติเหตุจากไฟฟ้าได้ง่าย

ฉ. อุบัติเหตุจากไฟไหม้และการระเบิด ซึ่งมักจะเกิดขึ้นในอาคารสูง เนื่องจากการขนย้ายเศษวัสดุเหลือใช้ ออกได้ลำบาก เมื่อมีการนำเอาเครื่องเชื่อมมาใช้ อาจเป็นสาเหตุให้ติดไฟได้ง่าย

ช. อุบัติเหตุอื่นๆ ที่อาจเกิดขึ้นโดยไม่คาดคิด เช่นการเล่นกันของคนงาน หรือเหตุสุดิวสัยต่างๆ ความผิดพลาดของเครื่องจักรเครื่องมือ เป็นต้น

การเกิดอุบัติเหตุแต่ละครั้งอาจจะทำให้เกิดความเสียหายต่อทรัพย์สิน เครื่องจักรเครื่องมือต่างๆ หรืออาจจะทำให้ผู้ประสบอันตรายต้องได้รับบาดเจ็บ ซึ่งอาจจะแบ่งชนิดของอุบัติเหตุที่เกิดขึ้นได้เป็น 4 ชนิด ตามตารางที่ 2.1

ตารางที่ 2.1 ชนิดของอุบัติเหตุ

	ผู้ประสบอุบัติเหตุ	
	ได้รับบาดเจ็บ	ไม่ได้รับบาดเจ็บ
ทรัพย์สินเสียหาย	ผู้ประสบอุบัติเหตุได้รับบาดเจ็บและทรัพย์สินเสียหาย	ผู้ประสบอุบัติเหตุไม่ได้รับบาดเจ็บแต่ทรัพย์สินเสียหาย
ทรัพย์สินไม่เสียหาย	ผู้ประสบอุบัติเหตุได้รับบาดเจ็บแต่ทรัพย์สินไม่เสียหาย	ผู้ประสบอุบัติเหตุไม่ได้รับบาดเจ็บและทรัพย์สินไม่เสียหาย

การประสบอุบัติเหตุของคณงานที่ได้รับบาดเจ็บนั้นอาจจะแตกต่างกันไปตามสภาพของความร้ายแรงที่เกิดขึ้น สามารถแบ่งออกเป็น

- ประสบอุบัติเหตุจนต้องหยุดงานชั่วคราว เพื่อเข้ารับการรักษายาบาลจากสถานพยาบาล อาจจะเป็นบาดแผลภายนอก หรือการบาดเจ็บภายใน เช่น สมองถูกกระทบกระเทือน แขนหัก

- พิการบางส่วนของร่างกาย เมื่ออวัยวะนั้นสูญเสียสมรรถภาพในการทำงานอย่างสิ้นเชิง หรือสูญเสียอวัยวะนั้นไป เช่น แขนขาด เป็นต้น

- ทุพผลภาพ อวัยวะของร่างกายสูญเสียสมรรถภาพในการทำงานไม่สามารถที่จะทำงานในอาชีพเดิมได้เหมือนเดิม

- เสียชีวิต อาจเป็นการเสียชีวิตทันทีที่ประสบอุบัติเหตุหรือหลังจากพักรักษาตัว หลังจากการเกิดอุบัติเหตุแล้วก็ตาม โดยมีสาเหตุมาจากการเกิดอุบัติเหตุนั้นๆ

2.2 การสูญเสียเนื่องจากการเกิดอุบัติเหตุ

การที่อุบัติเหตุเกิดขึ้นแต่ละครั้งย่อมหมายถึงความสูญเสียจะเกิดขึ้นทุกครั้ง เช่น การสูญเสียเงิน สูญเสียเวลา ซึ่งจะแบ่งการสูญเสียทางตรงและการสูญเสียทางอ้อม

2.2.1 การสูญเสียทางตรง ได้แก่ การสูญเสียที่คิดเป็นเงินที่นายจ้างหรือรัฐบาลต้องจ่ายโดยตรงให้แก่ผู้ประสบอุบัติเหตุการทำงาน (7)

- ค่ารักษาพยาบาล
- ค่าทดแทน
- ค่าทำขวัญ

2.2.2 การสูญเสียทางอ้อม เป็นการสูญเสียซึ่งมักจะคิดไม่ถึงหรือไม่คิดว่าเป็นการสูญเสีย เป็นลักษณะการสูญเสียที่แฝงอยู่ปรากฏไม่เด่นชัด เช่น(8)

ก) ความสูญเสียกับคนงาน

- การได้รับบาดเจ็บ พิการ ตาย
- ความเจ็บปวด ทุกข์ทรมาน
- ขวัญเสียและกำลังใจลดลง
- ขาดรายได้จากการประกอบอาชีพ
- อาจไม่สามารถปฏิบัติงานได้เหมือนเดิม เสียโอกาสการทำงาน
- อาจจะต้องเปลี่ยนงานใหม่
- ทำให้เสียประวัติการทำงาน

ข) เพื่อนร่วมงานและผู้บังคับบัญชา

- จิตใจหดหู่และขวัญไม่ดี
- เสียเวลาทำงานเพื่อมาช่วยเหลือและสอบสวนสาเหตุ
- ผู้บังคับบัญชาอาจถูกตำหนิ

ค) นายจ้างหรือเจ้าของ

- สูญเสียในการจัดหาคนงานมาทำงานแทนผู้บาดเจ็บ
- อาจต้องเสียค่าใช้จ่ายในการฝึกพนักงานใหม่เข้าทำงาน
- สูญเสียเวลาของพนักงานสถานพยาบาล
- ค่าเสียหายของเครื่องจักรกล เครื่องมือและทรัพย์สินอื่น ๆ

- เสียค่าใช้จ่ายให้แก่ลูกจ้างที่ประสบอุบัติเหตุที่ต้องรักษาตัว
- ชื่อเสียงและภาพพจน์ของบริษัทเสียไป
- อาจมีความผิดตามกฎหมายแรงงานหรือกฎหมายอาญา
- งานที่ทำจะเสียหายต้องซ่อมแซมใหม่
- ค่าใช้จ่ายที่เป็นสวัสดิการต้องเพิ่มขึ้น
- จะต้องจ่ายเงินเข้ากองทุนเงินทดแทนเพิ่มขึ้นมาก

ง) ครอบครัวคนงาน

- ครอบครัวขาดรายได้
- มีภาระต้องดูแลผู้บาดเจ็บหรือพิการ
- อาจต้องสูญเสียสมาชิกในครอบครัวไป
- ญาติพี่น้องมาเยี่ยมในขณะที่ได้รับบาดเจ็บต้องเสียค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับที่พักและเดินทาง

จ) ประเทศชาติ

- รัฐต้องช่วยดูแลรักษาผู้บาดเจ็บ พิการ
- รัฐอาจจะสูญเสียกำลังแรงงานฝีมือที่ได้ลงทุนผลิตมานาน
- รัฐจะต้องรับภาระทางเศรษฐกิจและสังคมที่เกิดขึ้นจากอุบัติเหตุต่างๆ

ค่าความสูญเสียต่างๆ ทั้งทางตรงและทางอ้อมนั้น อาจจะประมาณได้เป็นผลรวมของค่าความสูญเสียต่างๆ (2)

$$C = R_D (A_{eD} + A_{oD}) + R_E (A_{eE} + A_{oE}) + R_O (A_{eO} + A_{oO})$$

โดยที่

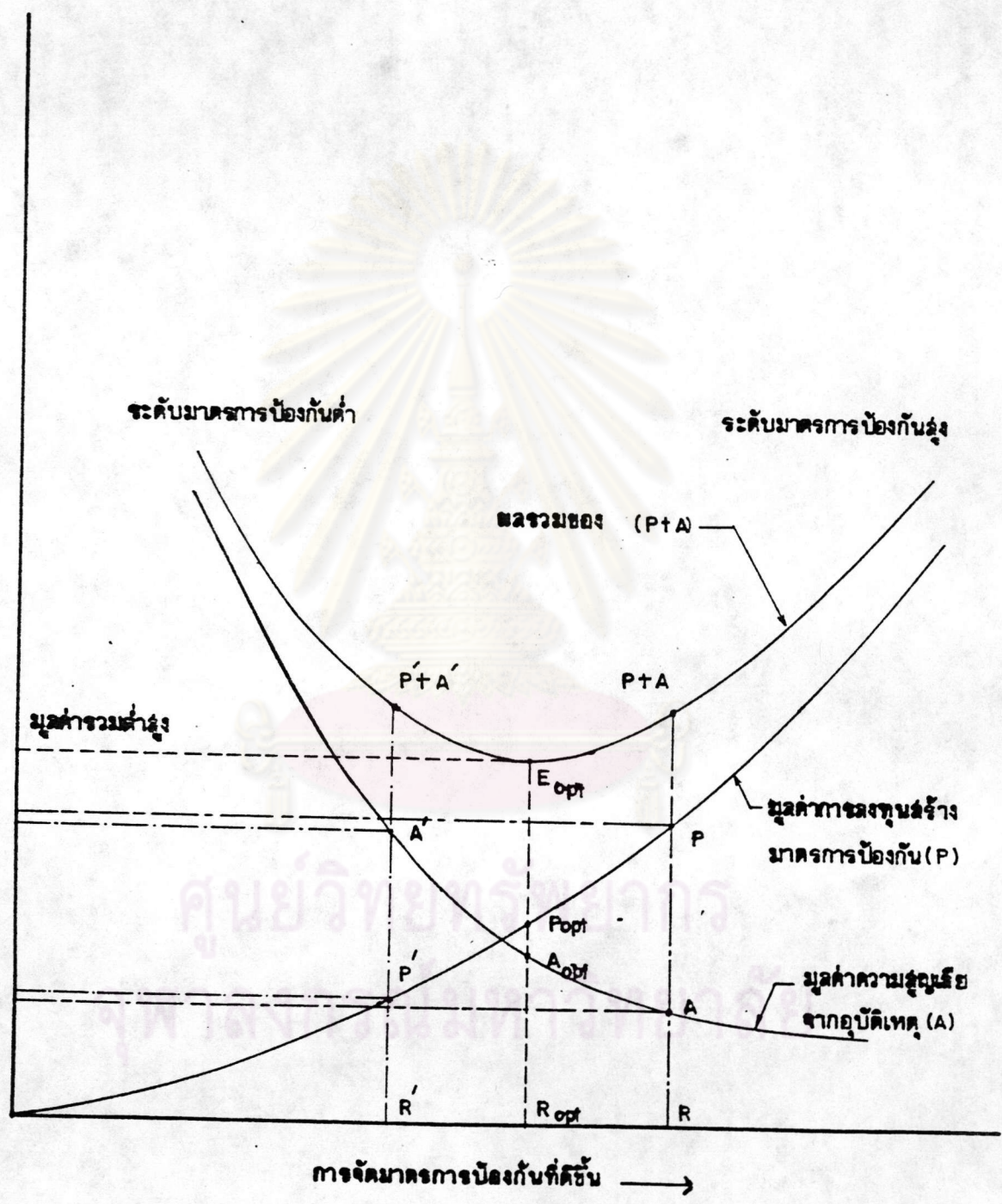
$$\begin{aligned}
 C &= \text{ค่าความสูญเสียจากอุบัติเหตุต่อปีของคนงานแต่ละคน} \\
 R_D &= \text{ค่าความเสี่ยงการตายต่อปีของคนงานแต่ละคน} \\
 R_E &= \text{ค่าความเสี่ยงต่อการบาดเจ็บสาหัสต่อปีของคนงานแต่ละคน} \\
 R_O &= \text{ค่าความเสี่ยงต่อการบาดเจ็บทั่วไปต่อปีของคนงานแต่ละคน}
 \end{aligned}$$

- $A_{\text{๑๑}}$ = ค่าสูญเสียต่อคนในกรณีตาย
 $A_{\text{๐๑}}$ = ค่าสูญเสียต่อเครื่องจักรและวัสดุในกรณีคนงานตาย
 $A_{\text{๑๑}}$ = ค่าสูญเสียต่อคนงานกรณีบาดเจ็บสาหัส
 $A_{\text{๐๑}}$ = ค่าความสูญเสียต่อเครื่องจักรและวัสดุในกรณีคนงานบาดเจ็บสาหัส
 $A_{\text{๑๐}}$ = ค่าสูญเสียต่อคนงานกรณีได้รับบาดเจ็บทั่วไป
 $A_{\text{๐๐}}$ = ค่าสูญเสียต่อเครื่องจักรและวัสดุในกรณีคนงานบาดเจ็บทั่วไป

การนำสมการนี้ไปใช้จะต้องมีสถิติของข้อมูลมากพอ เพื่อจะทำให้การประมาณค่า $R_{\text{๑}}$, $R_{\text{๑}}$, $R_{\text{๐}}$ มีความถูกต้องใกล้เคียงกับความเป็นจริง ซึ่งจะได้กราฟแสดงความสัมพันธ์ระหว่างมูลค่าการลงทุนสร้างมาตรการป้องกันอุบัติเหตุและค่าความสูญเสียจากอุบัติเหตุกับระดับของการจัดมาตรการป้องกันตามรูป 2.1 แต่การศึกษาในครั้งนี้จะหาค่าความสูญเสียของการเกิดอุบัติเหตุเฉพาะค่ารักษายาบาลของผู้ประสบอันตรายที่ได้เบิกกับสำนักงานกองทุนเงินทดแทน

การประมาณค่าความสูญเสียทางตรงจะสามารถประเมินในรูปของเงินตราได้อย่างถูกต้อง ซึ่งทางเจ้าของกิจการที่จดทะเบียนกับกองทุนเงินทดแทนจะต้องทำเรื่องเสนอกองทุนเงินทดแทนเพื่อเบิกค่าใช้จ่ายจริงจากการเกิดอุบัติเหตุในแต่ละครั้ง ตามแบบฟอร์มในภาคผนวก ข. ส่วนความสูญเสียทางอ้อมนั้นเป็นการยากที่จะประเมินออกมาได้ในหน่วยของเงินตรา เพราะการประเมินค่าจะขึ้นกับองค์ประกอบภายนอกอีกเป็นจำนวนมากที่ทำให้ค่าความสูญเสียทางอ้อมต่างกันไป แม้ว่าค่าความสูญเสียทางตรงจะเท่ากันก็ตาม เช่น การขาดรายได้จากการประกอบอาชีพก็จะแตกต่างกันไปตามสภาพรายได้ที่เคยได้รับมา หรือการเสียเวลาปฐมพยาบาล จัดการนำส่งโรงพยาบาล ซึ่งแต่ละครั้งจะมีผู้เห็นเหตุการณ์มากน้อยต่างกันไป ทำให้คนงานที่มาบาดเจ็บหรือช่วยปฐมพยาบาลต่างกัน นอกจากนี้แล้วสภาพจิตของผู้ได้รับอุบัติเหตุเองและผู้พบเห็นก็ไม่อาจจะประเมินค่าเป็นหน่วยของเงินตราได้

มูลค่าการลงทุนสร้างมาตรการป้องกันและมูลค่าความสูญเสียจากอุบัติเหตุ

รูปที่ 2.1 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างการ จัดมาตรการป้องกันกับมูลค่าการลงทุนสร้างมาตรการป้องกันและมูลค่าความสูญเสียจากอุบัติเหตุ

จากการทำการวิจัยของ The Associated General Contractors of America พบว่าอัตราส่วนของความสูญเสียทางตรงต่อความสูญเสียทางอ้อมมีอัตราส่วนมากกว่า 1:5 สำหรับอุตสาหกรรมงานก่อสร้าง (9) นอกจากนี้จะพบว่าทุกๆ อุตสาหกรรมไม่ว่าจะเป็นอุตสาหกรรมที่มีลักษณะเป็นโรงงานหรือไม่ก็ตาม อัตราส่วนของความสูญเสียโดยตรงต่อความสูญเสียทางอ้อมจะมีค่ามากกว่า 1:4 เสมอ ซึ่งเป็นอัตราส่วนที่ยอมรับของอุตสาหกรรมต่างๆ เพื่อนำไปใช้คำนวณหาความสูญเสียทางอ้อมที่เกิดขึ้นเมื่อรู้ค่าความสูญเสียทางตรง

องค์ประกอบของความสูญเสียทางตรงจะหมายถึง ค่ารักษาพยาบาล ค่าทดแทน โดยที่ความสูญเสียทางอ้อม (Hidden Accident Cost) จะพิจารณาได้คือ การสูญเสียเวลาในการทำงาน หยุดงานชั่วคราวหรือพิการ จนไม่สามารถกลับมาทำงานได้อีก แต่ถ้าการกลับมาทำงานได้ประสิทธิภาพของการทำงานอาจลดลง เสียเวลาของเพื่อนร่วมงานต้องมาช่วยปฐมพยาบาล และนำส่งโรงพยาบาล หัวหน้าคนงานต้องหยุดงานเพื่อทำหน้าที่ติดต่อกับโรงพยาบาล และสอบสวนหาสาเหตุของการเกิดอุบัติเหตุนั้นๆ เพื่อหาทางป้องกันไม่ให้อุบัติเหตุเกิดขึ้นได้อีก บางครั้งอาจต้องรับคนงานใหม่เข้ามาแทนจนกว่าผู้ประสบอันตรายจะสามารถกลับเข้ามาทำงานได้เช่นเดิม ทำให้ต้องเสียเวลาในการฝึกอบรมเพื่อพัฒนาบุคคลากรใหม่กว่าจะมีความสามารถทำงานได้เหมือนบุคคลากรคนเดิม อาจจะมีผลกระทบต่อการทำงานของโครงการต้องล่าช้าออกไปหรือส่งมอบงานไม่ทันจนถูกปรับได้ และทำให้เสียชื่อเสียงของกิจการอีกด้วย นอกจากผลกระทบที่เกิดขึ้นกับกิจการแล้ว ผลกระทบกับสังคมทำให้ผู้พบเห็นเหตุการณ์เสียขวัญและเสียกำลังใจต่อการทำงาน และยังกระทบถึงทางโรงพยาบาลที่เสียโอกาสที่จะรักษาพยาบาลผู้ป่วยด้วยโรคอื่นๆ

ความสูญเสียต่างๆ ทั้งหมดจากอุบัติเหตุแต่ละครั้งนั้น ความสูญเสียทางตรงสามารถที่จะประเมินค่าในหน่วยของเงินตราได้อย่างถูกต้องเพราะมีการจ่ายเป็นเงินตามความเป็นจริงของแต่ละครั้งที่เกิดอุบัติเหตุ แต่ความสูญเสียทางอ้อมจะมีองค์ประกอบจากสภาวะแวดล้อมที่มีผลกระทบต่อค่าใช้จ่าย ทำให้การประเมินค่าใช้จ่ายได้ลำบากและมีความผิดพลาดได้ง่าย เพื่อความ

ถูกต้องของข้อมูลประกอบกับเพื่อความเหมาะสมกับระยะเวลาของการศึกษา ผู้ทำการวิจัยจึงตัดการประเมินความสูญเสียทางอ้อมออกไป โดยนำเอาค่าใช้จ่ายทางตรงซึ่งเป็นค่ารักษาพยาบาลมาหาความสัมพันธ์กับมาตรการป้องกันอุบัติเหตุเพียงอย่างเดียว จากการศึกษาของ Heinrich พบว่าความสัมพันธ์ของความสูญเสียโดยตรงและความสูญเสียโดยอ้อม จะมีทิศทางไปในทางเดียวกันตลอดเวลา (9)

2.3 การประเมินค่าความสูญเสียทางตรง

ความสูญเสียทางตรงที่เกิดขึ้นจากการเกิดอุบัติเหตุแต่ละครั้ง ประกอบด้วยค่ารักษาพยาบาลต่างๆ ในขณะที่คนงานได้รับบาดเจ็บ และค่าทดแทนที่นายจ้างต้องจ่ายให้ เนื่องจากการหยุดงานหรือเนื่องจากการคนงานพิการหรือทุพพลภาพ และค่าทำขวัญต่างๆ ที่นายจ้างต้องจ่ายให้ ซึ่งอาจจะพิจารณา ค่าความสูญเสียทางตรงได้ตามลักษณะของคนงานที่ได้รับอันตรายตามกรณีต่างๆ สำหรับค่าทดแทนนั้นมีหลักเกณฑ์การประเมินตามความร้ายแรงของการประสบอันตรายคือ

2.3.1 การประเมินค่าความสูญเสียต่อคนงานกรณีเสียชีวิต

เมื่อคนงานได้รับอุบัติเหตุจนถึงแก่ความตาย ถ้าก่อนตายคนงานได้เข้ารับการรักษายาบาลตามความจำเป็นแล้วนายจ้างจะต้องเป็นผู้รับผิดชอบค่าใช้จ่ายทั้งหมดก่อนที่คนงานจะถึงแก่ชีวิต แต่ไม่เกินสามหมื่นบาท และนายจ้างต้องจ่ายค่าทำศพอีกเป็นจำนวนเงินสามเท่าของค่าจ้างรายเดือนแต่ต้องไม่น้อยกว่าห้าหมื่นบาท และไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท และให้นายจ้างจ่ายค่าทดแทนร้อยละหกสิบของค่าจ้างรายเดือนมีกำหนดห้าปี โดยที่ค่าจ้างรายเดือนหมายถึงค่าจ้างรายเดือนในเดือนที่ลูกจ้างประสบอันตรายหรือเจ็บป่วยจนถึงแก่ความตายหรืออัตราค่าจ้างรายวันสุดท้ายคูณด้วยยี่สิบหกสำหรับลูกจ้างซึ่งได้รับจ้างรายวัน หรือค่าจ้างรายวันโดยเฉลี่ยจากค่าจ้างคราวสุดท้ายก่อนการประสบอันตรายคูณด้วยยี่สิบหกสำหรับลูกจ้างซึ่งได้รับค่าจ้างเป็นรายชั่วโมงหรือลูกจ้างที่ได้รับค่าตอบแทนตามผลงาน (10)

2.3.2 การประเมินค่าความสูญเสียต่อคนงานกรณีทุพพลภาพ

ลูกจ้างที่ประสบอันตรายและเข้ารับการรักษายาบาลแล้วลูกจ้างแต่ไม่สามารถกลับมาทำงานในตำแหน่งเดิมได้ต้องออกจากงานนั้นไป และทางกระทรวงมหาดไทยโดยสำนักงานกองทุนเงินทดแทนมีความเห็นว่าลูกจ้างได้รับอันตรายจนถึงกับทุพพลภาพ เช่น มือขาดทั้งสองข้าง ขาขาดสองข้าง หรือบาดเจ็บที่ศีรษะจนเป็นเหตุให้สติปัญญาไม่สมประกอบไม่สามารถที่จะรักษายาบาลให้หายได้กลายเป็นคนวิกลจริต เป็นต้น นายจ้างจะต้องจ่ายค่าทดแทนให้กับลูกจ้างเป็นจำนวนเงินร้อยละหกสิบของค่าจ้างรายเดือนเป็นเวลาสิบปี (10) ทั้งนี้ต้องไม่ต่ำกว่าเดือนละหนึ่งพันบาท และไม่เกินเดือนละหกพันบาท

2.3.3 การประเมินค่าความสูญเสียต่อคนงานกรณีพิการบางส่วน

ถ้าลูกจ้างต้องสูญเสียอวัยวะบางส่วนของร่างกายไป แต่ไม่ถึงกับทุพพลภาพและยังสามารถที่จะประกอบอาชีพอื่นได้บ้าง เช่น แขนขาด ขาขาด นายจ้างต้องจ่ายค่าทดแทนให้กับลูกจ้างเป็นจำนวนเงินร้อยละหกสิบของค่าจ้างรายเดือนแต่ต้องไม่ต่ำกว่าเดือนละหนึ่งพันบาท และไม่เกินเดือนละหกพันบาท โดยที่ระยะเวลาการจ่ายค่าทดแทนให้กับลูกจ้างแบ่งตามส่วนของร่างกายที่ได้รับอันตรายตามตารางที่ 2.2 แต่ถ้าได้รับอันตรายหลายส่วนให้รวมกันตามส่วนต่างๆ ของร่างกายที่ได้รับอันตรายแต่ไม่เกินสิบปี

2.3.4 การประเมินค่าความสูญเสียต่อคนงานกรณีทำงานไม่ได้ชั่วคราว

ผลจากการบาดเจ็บเนื่องจากอุบัติเหตุแต่ละครั้งย่อมจะต้องเข้ารับการรักษายาบาลเพื่อบรรเทาอาการบาดเจ็บให้หายเป็นปกติจนกว่าจะสามารถปฏิบัติงานได้ตามปกติ ในบางครั้งลูกจ้างอาจต้องหยุดพักรักษาตัวนานหรือบางครั้งอาจไม่ต้องหยุดรักษาตัวเพียงแต่ปฐมพยาบาลเสร็จแล้วก็สามารถกลับมาทำงานได้ เช่น ตะปูตำเท้าไม่ลึกมากนัก ค่าใช้จ่ายจากการรักษายาบาลนี้

ตารางที่ 2.2 ระยะเวลาการจ่ายค่าทดแทนตามอวัยวะที่สูญเสีย

ลำดับที่	อวัยวะที่สูญเสีย	ระยะเวลาจ่ายค่าทดแทน
1	แขนขาดข้างหนึ่ง	สี่ปีกับหกเดือน
2	ขาขาดข้างหนึ่ง	สี่ปี
3	มือขาดข้างหนึ่ง	สามปีห้าเดือน
4	เท้าขาดข้างหนึ่ง	สองปีกับเก้าเดือน
5	หูหนวกทั้งสองข้าง	สองปี
6	หูหนวกข้างหนึ่ง	สิบเดือน
7	นิ้วหัวแม่มือขาดนิ้วหนึ่ง	สิบเดือน
8	นิ้วชี้ขาดนิ้วหนึ่ง	แปดเดือน
9	นิ้วกลางขาดนิ้วหนึ่ง	เจ็ดเดือน
10	นิ้วหัวแม่มือเท้าขาดนิ้วหนึ่ง	เจ็ดเดือน
11	นิ้วนางขาดนิ้วหนึ่ง	หกเดือน
12	นิ้วก้อยขาดนิ้วหนึ่ง	สามเดือน
13	นิ้วเท้าอื่นขาดนิ้วหนึ่ง	สามเดือน
14	สูญเสียลูกตาข้างหนึ่ง	สองปีกับห้าเดือน
15	สูญเสียสมรรถภาพในการมองเห็นร้อยละเก้าสิบขึ้นไป หรือเสียความสามารถในการมองเห็นตั้งแต่ 3/60 หรือมากกว่าของตาข้างหนึ่ง หรือสูญเสียความสามารถในการใช้สายตาสองข้างร่วมกัน	สองปีกับหนึ่งเดือน
16	สูญเสียสมรรถภาพของอวัยวะส่วนอื่นนอกจากที่ระบุไว้ใน 1 ถึง 15 ให้มีระยะเวลาการจ่ายตามที่แพทย์ปัจจุบันชั้นหนึ่ง หรือคณะกรรมการที่ปรึกษาพนักงานเงินทดแทนกำหนด	ไม่เกินห้าปี

ที่มา ประกาศกระทรวงมหาดไทย เรื่อง กำหนดการจ่ายค่าทดแทน (ฉบับที่ 2)

นายจ้างจะต้องเป็นผู้ออกให้กับลูกจ้างทั้งหมด รวมทั้งค่าวัสดุต่างๆ ที่ใช้ทำ
หน้าที่แทนหรือช่วยอวัยวะที่ประสบอันตราย และค่าใช้จ่ายจากการขนย้ายลูก
จ้างส่งโรงพยาบาล โดยที่นายจ้างจะจ่ายตามความจำเป็นแต่ไม่เกินสามหมื่น
บาท

ทั้งนี้การประสบอันตรายของลูกจ้างไม่ว่าจะมีความร้ายแรงของ
การประสบอันตรายอย่างไรก็ตาม บางครั้งลูกจ้างอาจต้องเข้ารับการฟื้นฟู
สมรรถภาพเพื่อช่วยให้กลับมาทำงานในหน้าที่เดิมหรืออาจต้องเปลี่ยนอาชีพ
ใหม่ในกรณีที่ไม่สามารถกลับมาทำงานได้อย่างเดิมอีก การฟื้นฟูสมรรถภาพ
ด้านการแพทย์เพื่อให้สามารถใช้อวัยวะส่วนที่เหลือทำงานได้ต่อไป โดยทำ
การฟื้นฟูควบคู่ไปกับการฟื้นฟูด้านอาชีพอาจเป็นอาชีพเดิมหรืออาชีพใหม่ให้สา
มารถเลี้ยงดูตัวเองและครอบครัวต่อไปได้ โดยที่ค่าใช้จ่ายทั้งหมดนายจ้าง
ต้องเป็นผู้ออกให้แต่ไม่เกินสองหมื่นบาท

ดังนั้นการประเมินค่าความสูญเสียโดยตรงที่กล่าวมาแล้วนั้นสา
มารถหาได้จากบริษัทต่างๆ ที่ทำการจัดบันทึกค่าใช้จ่ายที่เกิดขึ้นกับอุบัติเหตุใน
แต่ละครั้งเพื่อนำเสนอต่อสำนักงานกองทุนเงินทดแทน ภายในสิบห้าวันนับตั้ง
แต่ลูกจ้างประสบอันตราย โดยที่นายจ้างจะเป็นผู้ออกค่าใช้จ่ายไปก่อนตาม
ความเป็นจริงและนำเรื่องเสนอกรมแรงงานเพื่อขอคืนเงินส่วนที่จ่ายไปแล้ว
ภายในเวลาเก้าสิบวัน ตามตัวอย่างในภาคผนวก ข. สามารถคำนวณหา
ค่าใช้จ่ายทางตรงที่เกิดขึ้นจากการเกิดอุบัติเหตุในแต่ละครั้งได้

ในการวิจัยครั้งนี้ได้ทำการศึกษาเฉพาะค่ารักษาพยาบาลเท่านั้น

2.4 การประเมินค่าความสูญเสียทางอ้อม

ค่าความสูญเสียทางอ้อมที่เกิดจากอุบัติเหตุแต่ละครั้งจะมีค่ามาก
กว่าค่าความสูญเสียทางตรงที่เกิดขึ้นเสียอีก แต่เนื่องจากค่าความสูญเสียทาง
อ้อมบางอย่างไม่สามารถจะประเมินค่าในรูปของเงินตราได้ง่าย ทำให้ไม่
ค่อยจะคำนึงถึงค่าความสูญเสียส่วนนี้นัก เช่น การเสียเวลาทำงานของเพื่อน

ร่วมงานและผู้บังคับบัญชา เสียทรัพยากรบุคคลที่ลงทุนในการสร้างความชำนาญ และอบรมพนักงานใหม่ แต่ค่าความสูญเสียทางที่อาจจะมองเห็นได้ชัดเจนกว่า เช่น ชิ้นงานที่ทำเสียหาย เครื่องจักรและอุปกรณ์ต่างๆชำรุดก่อนเวลาอันสมควรหรืออาจต้องหยุดการทำงานเพื่อซ่อมแซมเครื่องมือต่างๆให้อยู่ในสภาพที่สามารถทำงานได้เช่นเดิม ค่าใช้จ่ายเหล่านี้อาจหาได้จากการจัดทำบัญชีของทางบริษัทที่เคยทำมาแล้วเกี่ยวกับรายรับและรายจ่าย แต่ข้อมูลอาจไม่พอเพียงต่อการวิเคราะห์ถึงค่าใช้จ่ายต่อการเกิดอุบัติเหตุแต่ละครั้ง จึงต้องมีการจัดทำระบบบัญชีขึ้นเพื่อเก็บรวบรวมข้อมูลที่เกิดขึ้นโดยตรง ซึ่งการจัดรวบรวมข้อมูลให้ถูกต้องจะต้องมีการสืบสวนถึงสาเหตุและผลกระทบจากการเกิดอุบัติเหตุในแต่ละครั้งด้วย

การหาความสูญเสียทางอ้อมอาจจะแยกรายละเอียดที่ต้องพิจารณาเพื่อช่วยการหาค่าความสูญเสียได้อย่างถูกต้อง เช่น

- ค่าแรงงานที่เสียไปเนื่องจากคนงานที่ทำงานอยู่ใกล้กับบริเวณที่เกิดอุบัติเหตุหยุดงานมาช่วยเหลือหรือมามุงดูด้วยความสนใจ และถ้าการเกิดอุบัติเหตุครั้งนี้ทำให้เครื่องจักรเครื่องมือต้องชำรุดเสียหายไม่สามารถจะใช้งานได้ต่อไปต้องนำไปซ่อมแซมก่อนถึงเวลาซ่อมตามปกติจะทำให้คนงานที่จำเป็นต้องใช้เครื่องมือชิ้นนี้ต้องหยุดการทำงานหรือว่างงานไปชั่วขณะหนึ่ง เพราะไม่มีเครื่องมือที่จะใช้ในการทำงาน

- ค่าเครื่องมือที่เสียหายจากอุบัติเหตุ ถ้ามีการซ่อมแซมในแต่ละครั้งหลังจากที่เสียหายจากอุบัติเหตุแล้วก็สามารถจะหาค่าใช้จ่ายที่เกิดขึ้นได้อย่างถูกต้องมากขึ้น แต่ถ้าเครื่องมือที่ใช้ทำงานไม่ได้รับความเสียหายโดยตรงจนทำให้เห็นถึงความเสียหายได้จากเครื่องมือแต่จะไปมีผลกระทบต่อชิ้นงานที่ผลิตมาจากเครื่องมือนั้นๆคุณภาพไม่ถูกต้องตามความต้องการหรือประสิทธิภาพของเครื่องจักรเครื่องมือลดลง จะทำให้การประมาณค่าความสูญเสียได้ยากขึ้น แต่ถ้าสามารถซ่อมแซมแล้วมีประสิทธิภาพเหมือนเดิมก็จะหาค่าใช้จ่ายจากการซ่อมเครื่องมือได้โดยตรง โดยการประมาณค่าความเสียหายจากต้นทุนทางบัญชีซึ่งจะมีการคิดค่าเสื่อมราคาของเครื่องจักรอยู่แล้วรวมกับความเสียหายที่เกิดขึ้นอีกได้โดยตรง

- ค่าแรงงานที่จะต้องจ่ายให้กับคนงานเมื่อได้รับบาดเจ็บระหว่างการทำงาน เพราะจะต้องหยุดงานเป็นเวลาชั่วคราวไม่สามารถจะทำงานได้ ซึ่งเป็นค่าแรงงานที่นายจ้างต้องให้กับลูกจ้างเป็นประจำอยู่แล้วนอกเหนือจากเงินค่าประกันหรือเงินทดแทนที่ลูกจ้างควรจะได้รับ

- ค่าใช้จ่ายที่เพิ่มจากการใช้แรงงานตามปกติ เนื่องจากต้องให้คนงานทำงานล่วงเวลาเพื่อจะเร่งงานให้ทันกำหนดการส่งมอบงาน ค่าแรงงานในการทำงานล่วงเวลาจะสูงกว่าค่าแรงงานในระหว่างเวลาของการทำงานปกติ ซึ่งจะมีค่าใช้จ่ายด้านการจัดการ ไฟฟ้า การทำความสะอาดและอื่นๆ ตามมาด้วยเมื่อมีการทำงานล่วงเวลา

- หัวหน้างานหรือผู้บริหาร (Supervisors) ที่เกี่ยวข้องระดับสูงๆ ขึ้นไปจะต้องเสียเวลามาจัดการเกี่ยวกับการเกิดอุบัติเหตุ ทำให้ไม่สามารถใช้เวลาไปในการทำงานตามหน้าที่ได้ ความสูญเสียนี้อาจจะประมาณจากค่าใช้จ่ายที่ต้องจ่ายให้เป็นประจำกับระยะเวลาที่เสียไปกับการเกิดอุบัติเหตุครั้งนี้

- คนงานเมื่อได้รับอันตรายแล้วบางครั้งไม่อาจกลับมาทำงานในตำแหน่งเดิมได้อีกหรืออาจกลับมาทำงานได้แต่ประสิทธิภาพของคนงานอาจลดลงจากเดิมจะทำให้เสียค่าใช้จ่ายเกินความเป็นจริง

- ถ้าคนงานที่ประสบอุบัติเหตุได้รับบาดเจ็บจนไม่สามารถกลับมาทำงานได้อีกทางบริษัทจะต้องจัดหาบุคคลใหม่มาทำงานแทนซึ่งจะต้องใช้เวลาในการเรียนรู้งานทำให้ประสิทธิภาพของคนงานไม่สามารถจะทำงานได้เต็มที่ เพราะความชำนาญจะมีน้อยกว่าคนงานเดิม นอกจากนี้แล้วทางบริษัทต้องเสียค่าใช้จ่ายในการอบรมคนงานใหม่และผู้บริหารที่เกี่ยวข้องต้องเสียเวลาอธิบายการทำงานอีกด้วย

- เมื่อมีอุบัติเหตุเกิดขึ้นบ่อยๆ ทางบริษัทจะต้องจัดเตรียมยาและบุคคลไว้สำหรับการปฐมพยาบาล เพื่อช่วยลดค่าใช้จ่ายที่อาจเกิดขึ้นสูงกว่าความจำเป็นถ้าไม่ได้รับการปฐมพยาบาลอย่างถูกต้องและทันต่อเหตุการณ์

- การสืบสวนหาเหตุที่เกิดขึ้นของผู้บริหารระดับสูงๆ ขึ้นไปรวมทั้งสำนักงานต่างๆ ที่จัดการเกี่ยวกับการเกิดอุบัติเหตุ เช่น การจ่ายค่าชดเชย การเรียกค่าประกัน จากบริษัทประกันภัยรวมทั้งการติดต่อกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เช่น โรงพยาบาล กรมแรงงาน เป็นต้น

- ค่าความสูญเสียอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง เช่น ค่าเสียโอกาสต่างๆ การเสื่อมเสียชื่อเสียงของบริษัท ขวัญและกำลังใจของพนักงาน ตลอดจนค่าเสียโอกาสของประเทศชาติโดยส่วนรวมด้วย

ตัวอย่างรูปแบบของการบันทึกเพื่อช่วยหาค่าความเสียหายอ้อม
ตามรูป 2.2 จากการเสนอของ Department Supervisor's
Accident Cost Report และการสืบสวนหาสาเหตุและความเสียหายที่
เกิดขึ้นตามรูป 2.3

2.5 มูลค่าการสูญเสียผลผลิต

เมื่อคนงานคนหนึ่งเสียชีวิตหรือได้รับบาดเจ็บจนต้องหยุดพักรักษา
พยาบาล ไม่สามารถที่จะทำงานได้ หรือถ้าได้รับอันตรายจนถึงกับพิการไป
ตลอดชีวิต แสดงว่าสังคมจะต้องสูญเสียผลผลิตที่ควรจะได้จากการทำงานของ
บุคคลนั้นไป ทำให้การลงทุนที่ผ่านมาเพื่อสร้างความรู้ความสามารถที่ผ่านมา
สำหรับบุคคลนั้นสูญไปโดยเปล่าประโยชน์และสังคมต้องรับภาระเลี้ยงดูต่อไปอีก

2.5.1 มูลค่าการสูญเสียผลผลิตจากการเสียชีวิต

คนงานเมื่อประสบอันตรายจนถึงแก่ชีวิต สังคมจะต้องสูญเสียผลผลิต
ในอนาคตของคนงานคนนี้ทั้งหมด โดยคิดจากรายได้ต่อหัวโดยเฉลี่ยของคน
งาน คิดเป็นมูลค่าในปัจจุบันกับค่าเฉลี่ยของปีที่ทำงานในเชิงเศรษฐกิจของ
ประชากร สำหรับเด็กที่ยังไม่ถึงวัยทำงานจะถือหลักเกณฑ์ว่าเด็กเหล่านั้น
เป็นเสมือนผู้ใหญ่ การหาค่าเฉลี่ยระยะชีวิตการทำงานของคนงานโดยวิธี
จำนวนปีรวมของชีวิตการทำงาน (The total gross years of
working life) ซึ่งเป็นจำนวนเฉลี่ยของปีที่ทำงานในเชิงเศรษฐกิจของ
ประชากร โดยมีข้อสมมติฐานว่าประชากรนั้นจะทำงานจนถึงเกษียณอายุการ
ทำงานทุกคน (12)

2.5.2 มูลค่าการสูญเสียเนื่องจากการบาดเจ็บ

คนงานเมื่อได้รับการบาดเจ็บจากการประสบอันตรายบางครั้งต้อง
หยุดพักรักษาเพื่อให้หายจากอาการบาดเจ็บจนกว่าจะกลับมาทำงานได้ เป็นปกติ
ระยะเวลาของการพักรักษาจะแตกต่างกันไปตามส่วนของร่างกายที่ประสบ
อันตรายสามารถแยกการประมาณวันทำงานที่เสียไปได้เป็น 2 ชนิด คือ

DEPARTMENT SUPERVISOR'S ACCIDENT COST REPORT

Injury Accident _____

No-Injury Accident _____

Date 6-23 Name of injured worker Thomas Black1. How many other workers (not injured) lost time because they were talking, watching, helping at accident? 31About how much time did most of them lose? 0 hours 20 minutes2. How many other workers (not injured) lost time because they lacked equipment damaged in the accident or because they needed the output or aid of the injured worker? 10About how much time did most of them lose? 0 hours 35 minutes3. Describe the damage to material or equipment Hydraulic cylinder crushed by fork on lift truck. Cylinder scrapped and replaced with new unit.Estimate the cost of repair or replacement of above material or equipment \$ 240.004. How much time did injured worker lose on day of injury for which he was paid? 2 hours 45 minutes5. If operations or machines were made idle: Will overtime work probably be necessary to make up lost production? Yes , No . Will it be impossible to make up loss of use of machines or equipment? Yes , No .Demurrage or other special non-wage costs due to stopping an operation \$ 118.00 (est.)6. How much of supervisor's time was used assisting, investigating, reporting, assigning work, training or instructing a substitute, or making other adjustments 1 hours 30 minutes.Name of supervisor Henry Gray

Fill in and send to the safety department not later than day after accident.

Published by National Safety Council
425 North Michigan Avenue, Chicago 60611Form 127
Stock No. 129.27

- This cost form (8 1/2 x 11 in.) should be prepared by the department supervisor as soon after the accident as information becomes available on the amount of time lost by all persons and the extent of damage to product and equipment.

รูปที่ 2.2 ตัวอย่างการจดบันทึกอุบัติเหตุ

INVESTIGATOR'S COST DATA SHEET

Class 1 _____
(Permanent partial or temporary total disability)

Class 2 _____
(Temporary partial disability or medical treatment case requiring outside physician's care)

Class 3 X _____
(Medical treatment case requiring local dispensary care)

Class 4 _____
(No injury)

Name Thomas Black
Date of injury 6-23 Its nature Abrasion on right leg
Department 31 Operation Trucking Hourly wage \$1.75
Hourly wage of supervisor \$ \$2.35
Average hourly wage of workers in department where injury occurred \$ \$1.80

1. Wage cost of time lost by workers who were not injured, if paid by employer \$ 18.60
- a. Number of workers who lost time because they were talking, watching, helping 1
Average amount of time lost per worker 0 hours 20 minutes.
- b. Number of workers who lost time because they lacked equipment damaged in accident or because they needed output or aid of injured worker 30. Average amount of time lost per worker 0 hours 20 minutes.
2. Nature of damage to material or equipment Hydraulic cylinder crushed by fork on lift truck. Cylinder replaced with new unit.
Net cost to repair, replace, or put in order the above material or equipment \$ 240.00
3. Wage cost of time lost by injured worker while being paid by employer \$ 4.81
(other than workmen's compensation payments)
- a. Time lost on day of injury for which worker was paid 2 hrs. 45 mins.
- b. Number of subsequent days' absence for which worker was paid _____ days (other than workmen's compensation payments) _____ hours per day.
- c. Number of additional trips for medical attention on employer's time on succeeding days after worker's return to work _____
Average time per trip _____ hrs. _____ min. Total trip time _____ hrs. _____ mins.
- d. Additional lost time by employee, for which he was paid by company _____ hrs. _____ mins.

(over)

- This 8½ × 11 in. form can be used to convert time losses into money losses. Initial time losses are obtained from the "Department Supervisor's Accident Cost Report" (Fig. 12-4), and subsequent time losses are obtained from first aid and other de-

- 4. If lost production was made up by overtime work, how much more did the work cost than if it had been done in regular hours? (Cost items: wage rate difference, extra supervision, light, heat, cleaning for overtime.) \$ 17.00
- 5. Cost of supervisor's time required in connection with the accident \$ 15.00
  - a. Supervisor's time shown on Dept. Supervisor's Report 1 hrs. 30 mins.
  - b. Additional supervisor's time required later 0 hrs. 45 mins.
- 6. Wage cost due to decreased output of worker after injury if paid old rate \$ 8.00
  - a. Total time on light work or at reduced output 1 days 8 hours per day.
  - b. Worker's average percentage of normal output during this period 80 %.
- 7. If injured worker was replaced by new worker, wage cost of learning period \$ 0
  - a. Time new worker's output was below normal for his own wage   days   hours per day. His average percentage of normal output during time   %.
His hourly wage \$
  - b. Time of supervisor or others for training   hrs. Cost per hour \$
- 8. Medical cost to company (not covered by workmen's compensation insurance) \$ 15.00
- 9. Cost of time spent by higher supervision on investigation, including local processing of workmen's compensation application forms. (No safety or prevention activities should be included.) \$ 12.00
- 10. Other costs not covered above (e.g., public liability claims; cost of renting replacement equipment; loss of profit on contracts cancelled or orders lost if accident causes net reduction in total sales; loss of bonuses by company; cost of hiring new employee if the additional hiring expense is significant; cost of excessive spoilage by new employee; demurrage). \$ 20.00

Explain fully.

Total uninsured cost..... \$ 340.70

Name of company Midwest Mfg.

Published by National Safety Council
425 North Michigan Avenue, Chicago 60611

Form 134
Stock No. 129 28

partments as necessary. Wage rate information is obtained from the accounting department. The reverse side of the form, shown at the right, contains space for additional costs pertinent to the accident under study. See text discussion, under section "Making a pilot study."

- การทำงานไม่ได้ชั่วคราว แบ่งออกเป็นการหยุดงานไม่เกิน 3 วัน และหยุดงานเกิน 3 วัน จากสถิติของกรมแรงงานพบว่า ผู้ประสบอันตรายที่หยุดงานไม่เกิน 3 วัน ส่วนใหญ่จะหยุดงานประมาณ 2 วัน ส่วนผู้ที่หยุดงานเกิน 3 วัน จะหยุดงานประมาณ 7 วัน (3)
- กรณีพิการบางส่วนหรือทุพพลภาพ สามารถจะแยกวันทำงานตามส่วนของร่างกายที่เสียไป โดยเปรียบเทียบการสูญเสียอวัยวะต่างๆ เป็นทั้งร่างกาย ตามตารางที่ 2.3

2.5.3 มูลค่าในการรักษาพยาบาล

การให้บริการทางด้านรักษาพยาบาลของรัฐยังไม่เพียงพอกับความ ต้องการของประชาชนที่ต้องการเข้ารับการรักษาพยาบาลในปัจจุบัน ตลอดจน เครื่องมือและอุปกรณ์ให้ความช่วยเหลือผู้ประสบอันตรายฉุกเฉินมีน้อยไม่พอ เพียงกับความ ต้องการ ถ้าการประสบอันตรายจากการก่อสร้างมีเพิ่มมากขึ้น จะทำให้โรงพยาบาลไม่สามารถให้การรักษาพยาบาลได้พอ ดังจะเห็นได้ใน ปัจจุบันหลายๆ โรงพยาบาลต้องจัดสร้างตึกอุบัติเหตุขึ้นเพื่อรับรองกับความ ต้องการที่เพิ่มมากขึ้นทำให้ทางโรงพยาบาลต้องเสียโอกาสที่จะให้การรักษา- พยาบาลสำหรับผู้ป่วยด้วยโรคอื่นๆ โดยเฉพาะงานก่อสร้างมีการประสบอันตราย ถึง 2845 รายในปี พ.ศ.2527 แต่ถ้ารวมถึงการประสบอันตรายจากอุตสาหกรรมอื่นๆ แล้วมีประมาณ 14,255 รายหรือประมาณเดือนละ 1188 ราย

2.5.4 มูลค่าการสูญเสียอื่นๆ

นอกจากมูลค่าความเสียหายที่กล่าวมาแล้ว จะมีความเสียหายที่ ยากต่อการประเมินค่าได้ เช่น ความเจ็บปวดทรมานของผู้ได้รับบาดเจ็บทำ ให้ขวัญและกำลังใจของผู้ประสบอันตรายและผู้ร่วมงานที่ได้พบเห็นลดลง เสีย ประสิทธิภาพการทำงานและภาพพจน์ของกิจการต้องเสียไปสมาชิกในครอบครัวอาจ ต้องได้รับผลกระทบจากการขาดรายได้ของครอบครัวไม่สามารถจะดำรงชีพ ได้ตามปกติอาจต้องทำงานก่อนวัยอันสมควร หรือเป็นภาระให้กับญาติพี่น้อง ต้องช่วยเหลือและเสียเวลาเดินทางมาเยี่ยมเสียค่าใช้จ่ายในการเดินทาง และที่พัก

ตารางที่ 2.3 มาตรฐานประมาณวันทำงานที่สูญเสียไปเนื่องจากการประสบอันตราย โดยเปรียบเทียบการสูญเสียอวัยวะต่าง ๆ เป็นทั้งร่างกาย

ลักษณะการประสบอันตรายถึงพิการหรือทุพพลภาพ	ความสามารถในการทำงานสูญเสียไป	ประมาณวันทำงานที่จะสูญเสียไป (วัน)
ตาย	100%	6,000
ทุพพลภาพจนทำงานไม่ได้ตลอดชีวิต	100%	6,000
ตาข้างเดียว	30%	1,800
ตาสองข้าง	100%	6,000
หูขาดหรือหูหนวกข้างเดียว	10%	600
หูขาดหรือหูหนวกสองข้าง	50%	3,000
มือขาด	54%	3,240
นิ้วมือ ขาด 1 นิ้ว	7%	420
ขาด 2 นิ้ว	11%	660
ขาด 3 นิ้ว	14%	840
แขน ข้อศอกขาด	57%	3,420
ข้อไหลขาด	60%	3,600
ข้อเท้าขาด	28%	1,680
นิ้วเท้า ขาด 1 นิ้ว	0%	-
ขาด 2 นิ้ว	0%	-
ขาด 3 นิ้ว	1%	60
เท้าแม่เท้า ขาด 1 นิ้ว	4%	240
ขาด 2 นิ้ว	5%	300
ขา ข้อเข่าขาด	36%	2,160
ข้อตะโพกขาด	40%	2,400

จาก "GUIDES TO THE EVALUATION OF PERMANENT IMPAIRMENT" ของ AMERICAN MEDICAL ASSOCIATION

ที่มา : กองมาตรฐานแรงงาน กรมแรงงาน

2.6 สรุป

มูลค่าความสูญเสียที่เกิดขึ้นจากอุบัติเหตุในแต่ละครั้งจะมีผลกระทบต่อตัวคนงานเจ้าของกิจการตลอดจนผู้เกี่ยวข้องเพื่อนร่วมงานและประเทศชาติโดยส่วนรวม โดยที่ความร้ายแรงของการประสบอันตรายมีมากเท่าใดและความถี่ของการประสบอันตรายเพิ่มขึ้นเท่าใดก็จะยิ่งส่งผลกระทบต่อความสูญเสียมากขึ้นเท่านั้น มูลค่าความสูญเสียที่เกิดขึ้นอาจแบ่งได้เป็นสองประเภทใหญ่ๆ คือมูลค่าความสูญเสียทางตรงและมูลค่าความสูญเสียทางอ้อมตามตารางที่ 2.4

การพิจารณาค่าความสูญเสียทางตรง ประกอบด้วยมูลค่าการรักษาพยาบาล ค่าทดแทนและค่าทำขวัญ สามารถที่จะคิดเป็นมูลค่าของเงินได้อย่างถูกต้องใกล้เคียงกับความเป็นจริง เพราะมีการใช้จ่ายออกไปในรูปของเงินโดยตรงตามบัญชีวิเคราะห์การประสบอันตรายของกรมแรงงานที่จัดทำขึ้น ส่วนมูลค่าความสูญเสียทางอ้อมจะไม่มี การจดบันทึกไว้ เพราะจะต้องใช้บุคคลากรจำนวนมากเพื่อที่จะติดตามผลกระทบที่เกิดจากอุบัติเหตุ เช่น คอยนับจำนวนคนงานที่หยุดงานมาช่วยเหลือหรือผู้บริหารที่ต้องเสียเวลาในการสืบสวนสาเหตุของการเกิดอุบัติเหตุ การอบรมพนักงานใหม่เพื่อทดแทนคนเก่า ค่าเสียหายของเครื่องมือเครื่องใช้ต่างๆ

การศึกษาในเรื่องนี้จะศึกษาเฉพาะความสูญเสียทางตรงในส่วนของค่ารักษาพยาบาลเท่านั้น เพื่อให้เหมาะสมกับระยะเวลาของการศึกษา ส่วนการประมาณค่าความสูญเสียทางอ้อมนั้นสามารถทำได้โดยอาศัยอัตราส่วนความสัมพันธ์ของความสูญเสียทางตรงกับความสูญเสียทางอ้อมซึ่งได้จากผลการศึกษาในต่างประเทศ

ตารางที่ 2.4 สรุปแยกประเภทของความสูญเสียเนื่องจากอุบัติเหตุ

ประเภทของความสูญเสีย		ความสูญเสียที่เกิดขึ้น
ความสูญเสียโดยตรง	วัดค่าได้	<ul style="list-style-type: none"> - ค่ารักษาพยาบาล - เงินทดแทนหรือค่าชดเชย - ค่าทำขวัญ
	วัดค่าไม่ได้	<ul style="list-style-type: none"> - ความเจ็บปวด ความกลัว ความทุกข์ทรมารต่อผู้ได้รับอันตราย - ขาดรายได้จากการประกอบอาชีพ - ประสิทธิภาพการทำงานลดลง - เสียประวัติการทำงาน
ความสูญเสียโดยอ้อม	วัดค่าได้	<ul style="list-style-type: none"> - เพื่อนร่วมงานเสียเวลาช่วยเหลือ - ผู้บังคับบัญชาต้องสอบสวนสาเหตุ - อบรมพนักงานใหม่ - เครื่องจักร เครื่องมือเสียหาย - จัดสวัสดิการมากขึ้น - ทำงานล่วงเวลา - ญาติพี่น้องมาเยี่ยมทำให้เสียค่าใช้จ่าย - ค่าแรงงานที่ต้องจ่ายให้คนงานที่หยุดงาน
	วัดค่าไม่ได้	<ul style="list-style-type: none"> - มูลค่าการสูญเสียผลผลิต - มูลค่าการรักษาพยาบาลที่โรงพยาบาลต้องจัดเพิ่มขึ้น - เป็นภาระของสังคมที่ต้องเลี้ยงดู - ครอบครัวอาจมีปัญหาด้านรายได้ - เครื่องจักร เครื่องมือไม่สามารถใช้งานได้เต็มที่